

3. Το Γενικό Θεώρημα Poincaré-Bendixson (Προβλήμα)

Θεώρημα 3 (Η γενική μέθοδος)

Εστιν υπό την τύπου

$$(1) \quad x' = f(x), \quad x(0) = x_0$$

$$x(t) = (x_1(t), x_2(t)), \quad f(x) = (f_1(x_1, x_2), f_2(x_1, x_2))$$

$$f \in C^1(\hat{U}; \mathbb{R}^2), \quad f: \mathbb{R}^2 \cap \hat{U} \rightarrow \mathbb{R}^2.$$

Βασικές συνθήσεις:

* (t) ορίζεται για $t \geq 0$, $x(t) \in V \subset \hat{U}$.

$$(13) \quad \omega(x_0) \cap \{x \mid f(x) = 0\} = \emptyset$$

Τότε $\omega(x_0)$ = Η εργοδική προσαρμογή

□

Σημ

Το Θεώρημα 2 λέγει τις (5), και των οπίοις δικτύων είναι δειγμα αναγονώτων, γνωστές τις (13) & τις (1). Κατά συνέπεια το $\omega(x_0)$ = οριακος κυριος επιρροης για, $\forall x_0 \in U$.

□

Καταρχην και εφαρμόσως σε χαρακτηρικές των θεωρημάτων

Θεώρημα 4

Εστιν $g(t, x_0)$, όπως τις (1), ορίζεται την εργοδικη για $t > 0$ Τότε η $\omega(x_0)$ = οριακος κυριος = πριοδικη προσαρμογη, & $\forall y \in \omega(x_0)$ ισχυει οτι $|f| = |g| = \alpha(y) = \omega(y)$

122

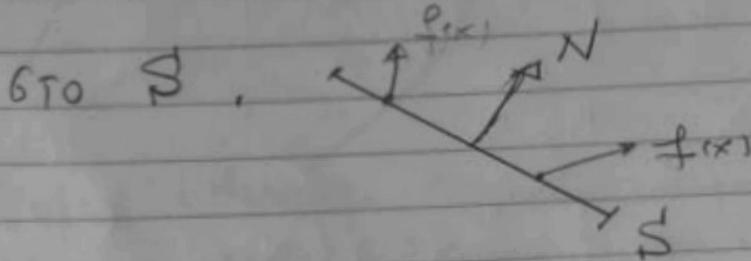
1. Τοπικές Διατομές

ανθίκτο

Ορίσεις

Εάν endowrappo την $S \subset U$ λεγεται Τοπική Διατομή

ων το ΔS , πέδιο f δεν είναι πολύνα εδαφούριο

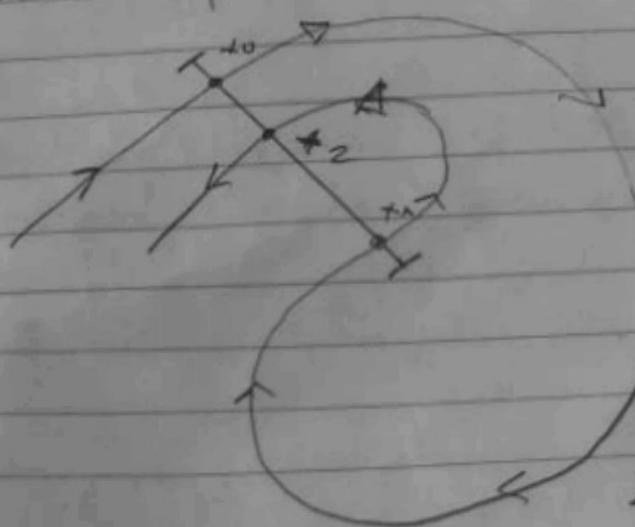
Σχήμα 1

Παρατύριση 1: Αν (x) ανήκει στο πέδιο f τα διάφορα
είτε δεξιά, είτε αριστερά. Διασύνων $N \perp S$, φίστικα
τότε είτε $f(x) \cdot N > 0$ ή $x \in S$, είτε
 $f(x) \cdot N < 0$ $\forall x \in S$.

Παρατύριση 2:

Στην S Τοπική Διατομή. Το παραπάνω γενάριο
στο $\Sigma_{\text{υψη} 2}$ αποκαλεται δοτι απηνεγκάτη

$$\text{στο } x_0 \quad f(x_0) \cdot N > 0 \\ \text{και } f(x_2) \cdot N < 0.$$

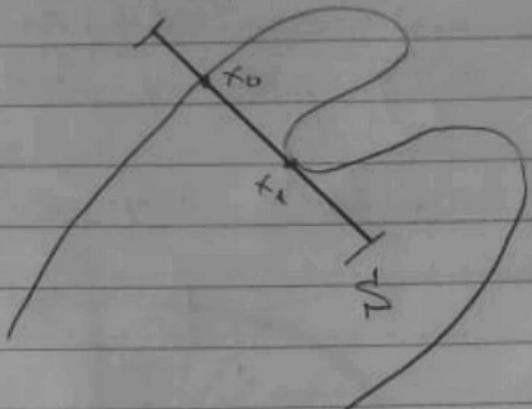

Σχήμα 2

1 2 3

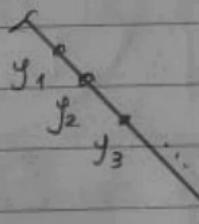
Παρατημον 3:

Εστω S Τοπική Διατομή. Το παρακάτω σεν = πίστα
στο Σύντομο 3 επίσης απογεγραται φf^u

$$f(x_i) \cdot N = 0.$$

Οριόφυος (Μανούνες Αρχανδρίες Σημείων)
Εστω I ένα ευθύγραφο τμήμα στο \mathbb{R}^2 .

Μια αρχανδρία σημείων y_1, y_2, \dots, y_n , είναι
μανούνες στο I αν

$$y_n - y_0 = \lambda_n (y_1 - y_0), \quad 1 < \lambda_2 < \lambda_3 < \dots$$

Σημείων: $\{y_n\}$ μανούνες $\Leftrightarrow y_n$ περιέχει y_{n+1}
και y_{n+1} είναι στον φυσικό διατάξη στο I .

Οριόφυος

Δούλειας φ στο (t, x_0) , καγκελί $\{x_n = \varphi(t_n, x_0)\}$
μανούνες αρχανδρία πατα για τον πυρήνα στην

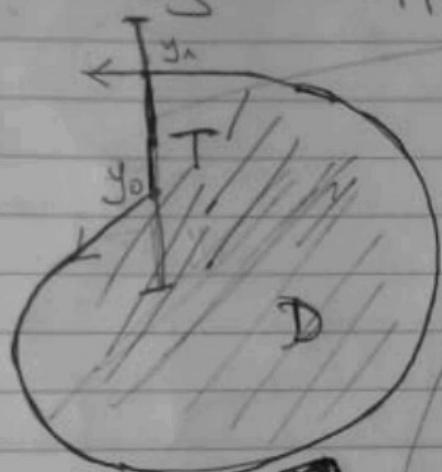
$$t_1 < t_2 < \dots < t_n$$

1 2 4

2. Αντίτοπα 5 (Αντίτοπη Μνονίας - Κριδ.)

Εστω S Τμήμα Διετομής των y_0, y_1, y_2 ανάμεσα στην S στην της διαστάσης τροχιας $\varphi(t, x)$. Αν y_0, y_1, y_2 είναι μνονίες $\varphi(t, x)$ στα μέρη των τροχιών, τότε είναι μνονίες στην S .

Απόδειξη Αντίτοπου 5

$$S = \text{Σιατομή}$$

ΑΝΩΝΤΟ

ΟΧΙ ΑΝΩΝΤΕΣ

$$\Sigma = B \cup T \cup \{y_0, y_1\} = \partial D$$

Αντίτοπος Jordan \Rightarrow Το ∂D χωρίζεται

Το R^2 σε δύο ανεπτυγμένα σώματα:
 D φρεγκεύει, και $R^2 \setminus D$ μη φρεγκεύει.
 $B = \left\{ \varphi(t, x_0) \mid t_0 < t < t_1, \varphi(t_0, x_0) = y_0, \varphi(t_1, x_0) = y_1 \right\}$

Εστω Σ η αλήθινη σχειστή κατεύθυνση που αποτελείται από:

Το τμήμα B της τροχιας μεταξύ των y_0 και y_1 , και
το επιδιχρονικό τμήμα $T \subset S$ μεταξύ y_0 και y_1 .

Εστω D η φρεγκημένη σχειστή περιοχή, $\partial D = \Sigma$
Υποδειγμένεται ότι η λεγόμενη εξεργάστηκε της D στην

y_1 (λόγω Jordan $R^2 \setminus D = D \cup D'$, ανωντα, ανεπτυγμένα
και επειδή οι δύο διασχίσεις το ∂D αποτελούνται από ∂D στην y_1).
Η ποσότητα ∂D είναι $\partial D + \partial D'$ (125).

Θα δείξουμε ότι γενικές αντιστοιχίες διατίθενται στην T και αντιστοιχίες διατίθενται στην D .

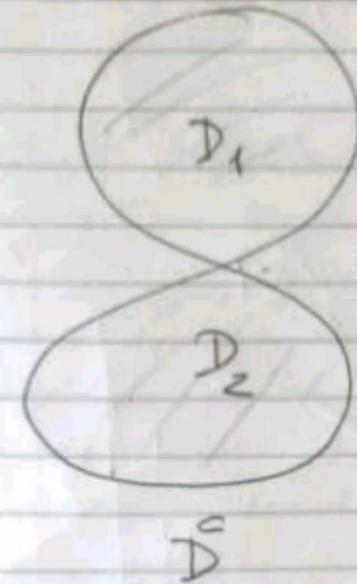
Πρώτον, το T δεν εμφανίζεται στην τροχια διότι
είναι διατομή. Σε κάθε αντίστοιχο του T και αντιστοιχία
τροχια χωρίς αντιστοιχό $t > 0$, το χρονος τοπος με T στο $t+e$ εμφανίζεται στο D και στο D' . Στο Σ το Σ αντιστοιχία
είναι γεγονός (124).

Βεβαιώνεται ότι αυτό δεν ισχει για μη ανωντα
τροχια.

125

125

Λόγω ωνεξας ως προς τις αρχές
προστάσης του υποβάθρου T_+ την τοπον οντοτήτων εξερχεται
προς το D μεν ανοικτο, και $\neq \emptyset$ λγω των f_1 .

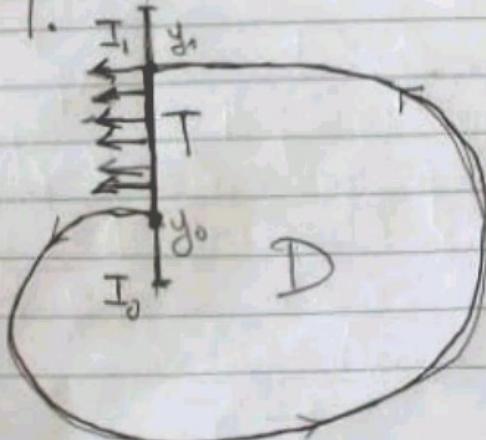

$$D = D_1 \cup D_2, \quad 2D = 8$$

Τια καρφίσεις εξερχεται τις
αυτοτόπες το Ιωάννινα
Θεοφάνη Σεν Ιωάννη
Χαροκόπειον και πληρε
στις σε κάθε σημείο της ∂D
με "transversal" παν ε -τε
εγκαίρη, ε -τε πάντας στο D .

Ομοίως το υποβάθρο T_+ την T οπαν με ίσην εισερχεται
προς D , μεν σαν ανοικτο. Εκείνες σημειώσεις λγω την
στις $TCS = \text{διατοπή}$, στις $T_+ \cup T_- = T$,
 $T_+ \cap T_- = \emptyset$. Απότο διύτι τη T πιο αριστερά -
 $x_0 \in T_+ = \emptyset$.
Συμπερανούμε στις $D = R \cap D$ στις δεξιά αναφορών.

$\Rightarrow \varphi(t, y_1) \in \mathbb{R}^2 \cap D$ για $t > 0$, και κατα ανεξια
 $y_2 \in S - T$.

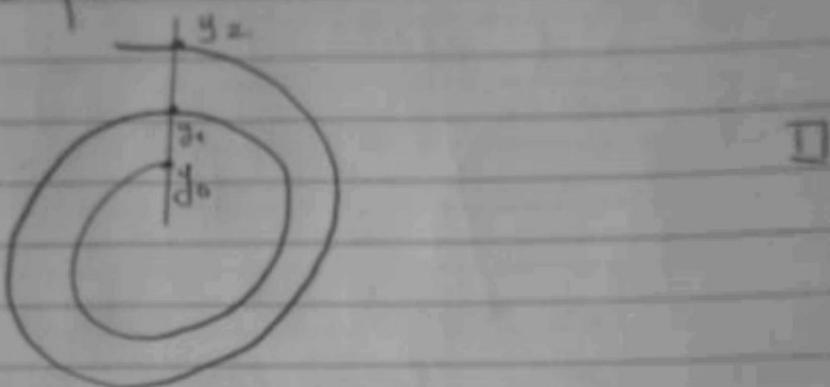

To σώματος $S - T$
είναι ενικόν δυο
διαστάσεων I_0, I_1
με y_0 αρπο του I_0 και
 y_1 αρπο του I_1

Το I_0 εμφέρεται εντός του D . Κατα συνέπεια
 $y \in I_1 \cap D$

$$\varphi(t, y_*) \notin D \quad \forall t > 0,$$

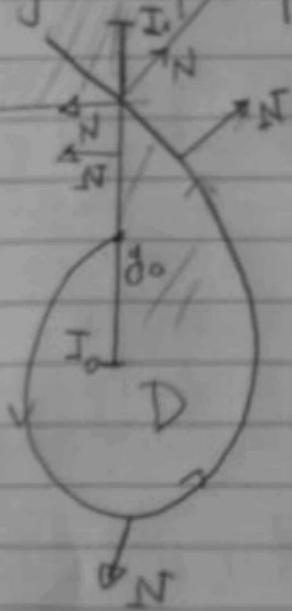
Κατ συνέπεια εξής

Συμβολή

Η υπόδειξη στην απόδειξη των Λεμμάτων οτι στο y_* στο $\varphi(t, y_*)$ εξερχεται της φραγμής συντήρησης D χρησι μερικών διευθρινήσεων στο y_* το ∂D

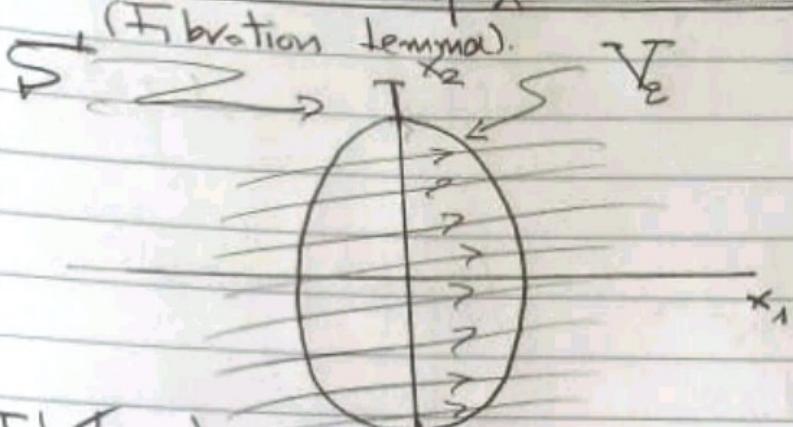
Δεν είναι ορατό και το
 καρδετό μνημόνιο $N \perp \partial D$
 δεν ορίζεται μοναδικά. Αντιτίθεται
 στο y_* σχολή ενα κύριο
 οπο N

~~Αρναντο~~ στο ενδιαγράφο
 Την πατά Τ είναι προσανατολισμένη
 μετώπι του N , σαν
 "Εξερχεται από το D στο y_*
 προκαττεί από την υπόδειξη

$$\frac{d\varphi(0, y_*)}{dt} \cdot N > 0.$$

H Πον σε Ηεριόχη των Διατόμων

Fibration Lemma 6

Εστω S διατόμη οπους στο $\Sigma_{\text{υμ}} \alpha$, και
εστω και οι προξεις $\varphi(t, (0, x_2))$ για $|t| < \epsilon$
Ας δειχνεί οτι \exists ηεριόχη V_ϵ των $(0, 0)$
fibrated (fiber = ινα) απο προξεις
 $t \rightarrow \varphi(t, (0, y_2))$, $|t| < \epsilon$.
Δηλαδή ραδε σημείο $(x_1, x_2) \in V_\epsilon$ κατα σε
μερική προξεια $t \rightarrow \varphi(t, (0, y_2))$, $(0, y_2) \in S$.

Σημειώνεται οτι η πον θην παρεγγέται απο την
 $x' = f(x)$, $f \in C^1$, ειναι ένας C^1 διαδικ.

$x \rightarrow \varphi(t, x)$ C^1 open απο προσαρμογη.

Θεωρηθει την απεικόνιση

$$(t, y_2) \xrightarrow{\Psi} \varphi(t, (0, y_2)) = (\varphi_1(t, (0, y_2)), \varphi_2(t, (0, y_2)))$$

$$(14) \quad D\Psi(0, 0) = \begin{pmatrix} \frac{\partial \varphi_1(0, (0, 0))}{\partial t} & \frac{\partial \varphi_1(0, (0, 0))}{\partial y_2} \\ \frac{\partial \varphi_2(0, (0, 0))}{\partial t} & \frac{\partial \varphi_2(0, (0, 0))}{\partial y_2} \end{pmatrix}$$

Εξαλειψη $\frac{\partial \varphi(t, x)}{\partial t} = f(\varphi(t, x))$

$$\varphi(0, x) = x$$

$$\frac{\partial \varphi_1(0, (0, 0))}{\partial t} = f_1((0, 0)), \quad \frac{\partial \varphi_2(0, (0, 0))}{\partial t} = f_2((0, 0))$$

$$\frac{\partial \varphi_1(0, (0, 0))}{\partial y_2} = 0, \quad \frac{\partial \varphi_2(0, (0, 0))}{\partial y_2} = 1$$

$$\Rightarrow (15) \quad D\dot{\Psi}(0, 0) = \begin{pmatrix} f_1(0) & 0 \\ f_2(0) & 1 \end{pmatrix}$$

$$\text{Διατομή} \Rightarrow \begin{pmatrix} f_1(0) \\ f_2(0) \end{pmatrix} \neq \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

(Σεν είναι παραγόμενο το $f(0)$ το S)

(16) $\therefore \det D\dot{\Psi}(0, 0) \neq 0 \Leftrightarrow \dot{\Psi}$ απιδιαγόρων
τοπίκα στο $(0, 0)$.

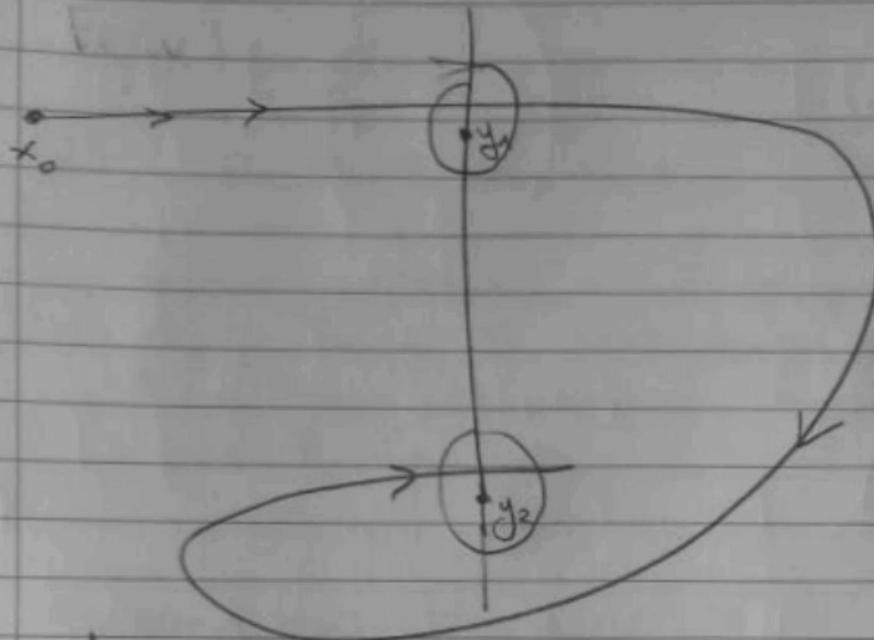
To Fibration lemma προκύπτει από το Διεργάθη
τις αντιστοίχεις συναρτήσεις, για $\varepsilon > 0$ κατεγγυάζεται
τις αντιστοίχεις συναρτήσεις.

Τηλοτάση 7

Εγγίζω γε $w(x) \cup d(x)$. Τότε η προχώρη των γ
τελειών γ είναι τοπίκη διατομή το ίση με
εκείνη της.

Απόδοση

Εστι ότι $y \in W^s$. Το επιχρόνια είναι παραγόντο αν $y \in K$.

Με τις απόστροφες απέδραψε.

Εστι y_1, y_2 δύο σημεία στην $\varphi(t, y)$. Μηνύμε ότι το $W^s(K)$ είναι ομοιομορφό, αφού $y_1, y_2 \in W^s(K)$. Καταρρέει τοποθετώντας V_1 και V_2 την y_1 και y_2 αντίστοιχα, οπως στο Αριθμό 5, $V_1 \cap V_2 = \emptyset$. Εφόσον $y_1 \in W^s(K)$ Είναι αρχαδία t_1, t_2, \dots, t_n ,

$\varphi(t_n, x_0) \rightarrow y_1$ και στοιχία αρχαδία

$t'_1, t'_2, \dots, t'_n, \dots \quad \varphi(t'_n, x_0) \rightarrow y_2$

Μηνύμε ότι $\varphi(t_n, x_0) \in V_1$,
 $\varphi(t'_n, x_0) \in V_2$, για τις συνεπειώνες καταρρέει
 παραγόντες μηνύμε ότι παραχρήματε ότι οι
 $\{t_n\}, \{t'_n\}$ είναι διατίτθετοφένες:

$$t_n < t'_n < t_{n+1}$$

[Nea 130]

Τροχιας εχει δύο αρχές { a_n }, { b_n } με
 $a_n \in V_1$, $b_n \in V_2$

και η τμ

$a_1, b_1, a_2, b_2, a_3, b_3$ πινοταν επι

της τροχιας $c(t, x)$, την προσανατολιστική
νίτο το λιμφα S της πινοτανιας.

Ο διγωνισμός γε εποπτό. Η απόδειξη της
προσανατολιστικότητας είναι ημίπυργκος.

□

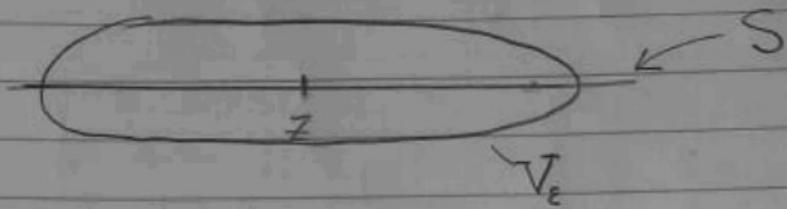
Απόδειξη των Θεωρημάτων 3

Από την υπόθεση $x(t) \subset V \subset \hat{U}$, προκύπτει
ότι η ημιτροχία $\gamma^+(x_0)$ είναι φρεγήσιμη,
 $\overline{\gamma^+(x)} \subset \hat{U}$, από το $\omega(x_0) \neq \emptyset$,
ευπλήγεις, και συνεπικίνδυνη.

Επιλεγούμε $y \in \omega(x)$. Θα δείξουμε ότι η $c(t, y)$
είναι περιοδική τροχία (= ανήμη, γειστή σαντίγια)

Πρώτα $\gamma^+(y) \subset \omega(x_0) \Rightarrow \omega(y) \neq \emptyset$
 $\omega(y) \subset \omega(x_0)$. Εστώ $z \in \omega(y)$. Θεωρήστε
μια τοπική διατομή στο z ($f(\varepsilon) \neq 0$ εξ' υποθέσεως
(13))

και την V_2 περιοχήν πέρι το z (Fibration Lemma)

$z \in \omega(y) \Rightarrow n$ -tropoxia $\varphi(t, y)$ εrepketai στο V_ε . Μακριά $\exists \{t_n\} \rightarrow \infty$ T.W.

$\varphi(t_n, y) \rightarrow z$, apa στηρα σημεία $\varphi(t_n, y)$ επισκέπτονται εντός του V_ε . Από

To Fibration Lemma γνωρίζει ότι $\exists I_n(\varepsilon)$,

$$|I_n(\varepsilon)| < \varepsilon, \quad \text{T.W.}$$

$$(17) \quad \varphi(t_n + I_n(\varepsilon), y) \in S.$$

Προφανώς χωρίς λόγον της γενικότητας ($y \in \omega$ υπάρχει δια) πιθανή να γίνεται ότι

$$(18) \quad t_{n+1} - t_n > 1$$

Προκύπτει ότι από (17), (18), $\exists r > s$

$$(19) \quad \varphi(r, y) \in S \cap V_\varepsilon, \quad \varphi(s, y) \in S \cap V_\varepsilon$$

Από την Προτοτυπία προκύπτει ότι

$$(20) \quad \varphi(r, y) = \varphi(s, y)$$

Και ιστά σωστέα. Η Τροχία είναι γενική
αγα περιοδική: $\exists T > 0, \varphi(t+T, y) = \varphi(t, y)$
 $\forall t \in \mathbb{R}$.

Εκαφε ιστά γεγει ότι $\exists \gamma$, περιοδική
Τροχία $\gamma \subset \omega(x_0)$

(21)

Θα διασκεψε ότι

$$\gamma = \omega(x_0)$$

Τύπος αυτή την ιστάντουν αρκει να διασκεψε
ότι

(21)

$$\lim_{t \rightarrow \infty} d(\varphi(t, x_0), \gamma) = 0$$

Επίδοση (Αποδειγμός (21)).

Δεν μπορεί τηρη $\exists \varepsilon < 0$ και ηλικία
τοπική διατομή S . Τ.ω. $S \cap \gamma = \{z\}$

Δεν μπορεί τηρη την ε -προσχή V_ε της
διατομής, κεντροποίηση περί το z . Μεων
την fibration λινόματος, για επειδή από
(21) το $z \in \omega(x_0)$, μπορεί να ιστάσκεται
σαρκεί την αρχική $\{t_n\}$

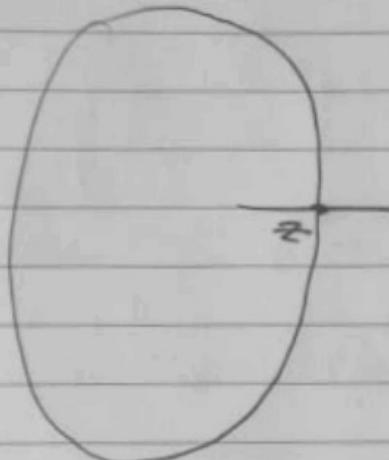
$$t_0 < t_1 < t_2 < \dots < t_n < \dots$$

ΣΤΟΙ θέτε

(22) $\varphi(t_n, x_0) \in S$, $\varphi(t_n, x_0) \rightarrow z$

(ΕΙΤΙΣΔΙΚΟΥΣΑΣ $\bigcup_{\epsilon_n} V_{\epsilon_n}$, $\epsilon_n \rightarrow 0$, $I_n(\epsilon_n) \rightarrow 0$)

ΘΕΤΑΡΧΕ $x_n = \varphi(t_n, x_0)$. Άπο το λύθησ

Τις μνωτικιδια, ξαρφ
οτι $\{x_n\} \subset S$
μνωτικια. ογκινε
στο z

Και επισήμως

(23) $\varphi(t, x_0) \notin S$, $t_{n-1} < t < t_n$, $n=1, 2, \dots$

(ΣΩΤΗ, $y \in \omega(x_0)$ ή $y \neq z$)

Θα δείξουμε ότι η διαφορά $t_{n+1} - t_n$ είναι περισσότερη από δ .

(Οχετηριας με την περιόδο T της γ).

Εστω $\varphi(T, z) = z$, $T > 0$

Τηρη $x_n \rightarrow z \Rightarrow \varphi(T, x_n) \rightarrow \varphi(T, z) = z$

| Nεα 13γ |

Και στα ανέμεια

$$\varphi(T, x_n) \in V_\varepsilon - (\varepsilon \text{ φιλογένευ})$$

Και μετωπώς Το vibration Ανηφάσ $\exists \tau_n(\varepsilon)$
 $|\tau_n(\varepsilon)| < \varepsilon$

$$\varphi(T + \tau_n(\varepsilon), x_n) \in S$$

(24)

$$t_{n+1} - t_n \leq T + \varepsilon.$$

Δοδεκάντος $\beta > 0 \quad \exists \delta > 0$ τ.ω. για $n \geq n_0$

(25)

$$|x_n - z| < \delta \Rightarrow |\varphi(t, x_n) - \varphi(t, z)| < \beta$$

$$\text{για } |t| \leq T + \varepsilon.$$

Επτώ $t \geq t_{n_0}$, $n \geq n_0$, $t_n \leq t \leq t_{n+1}$

Έχουμε

$$d(\varphi(t, x_0), z) \leq |\varphi(t, x_0) - \varphi(t - t_n, z)|$$

$$= |\varphi(t - t_n, x_n) - \varphi(t - t_n, z)|$$

$$\delta_{10T} < \beta.$$

$$|t - t_n| \leq T + \varepsilon$$

Η απόδειξη των Θεωρήσατος είναι ηδύτερη